

ผลคำวินิจฉัยคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
กรณีการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ช. และบริษัท อ.

ระหว่าง { บริษัท ช. ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ
บริษัท อ. ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

การแจ้งผลการรวมธุรกิจ

ด้วยบริษัท ช. ได้ยื่นแบบแจ้งผลการรวมธุรกิจ พร้อมเอกสารหลักฐานตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ต่อสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๘ เพื่อขอแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ช. และบริษัท อ. ซึ่งได้กระทำการรวมธุรกิจ เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๘ ต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อเท็จจริง

ข้อเท็จจริงที่ใช้ในการพิจารณาการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ช. และบริษัท อ. มีรายละเอียดดังนี้

๑. ข้อมูลผู้ประกอบธุรกิจ

๑.๑ ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ

บริษัท ช. เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxx จัดทะเบียนจัดตั้งบริษัทที่สหรัฐอเมริกา ประกอบธุรกิจบริษัทโฮลดิ้ง (Holding Company) โดยมีบริษัทย่อยที่ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย ประกันชีวิต และประกันภัยต่อ และในปี ๒๕๖๗ มีรายได้รวมในประเทศไทย จำนวน xx,xxx,xxx,xxx บาท ทั้งนี้ บริษัท ช. มีผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ (Single Economic Entity) ในประเทศไทย ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ พ.ศ. ๒๕๖๑ (บริษัท ช. และผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ รวมกันเรียกว่า “กลุ่ม ช.”) จำนวน ๒ ราย ได้แก่

(๑) บริษัท ช.๑ เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx จัดทะเบียนจัดตั้งบริษัท เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๖ ประกอบธุรกิจให้บริการด้านการประกันภัยสำหรับธุรกิจ การประกันภัยทรัพย์สิน และการประกันภัยความรับผิด ประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล ประกันสุขภาพ ตลอดจนให้บริการประกันภัยต่อตลอดจนประกันชีวิตแก่ลูกค้าหลากหลายกลุ่ม

(๒) บริษัท ช.๒ (สาขาประเทศไทย) เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร xxxxxxxxxxxx จดทะเบียนเมื่อวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๑ มีสาขาในประเทศไทยทั้งหมด จำนวน ๑ สาขา ประกอบธุรกิจให้บริการด้านการประกันภัยและประกันภัยต่อ

๑.๒ ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

บริษัท อ. เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx จดทะเบียนนิติบุคคลที่ประเทศไทย และจดทะเบียนเมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕ เป็นผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย เพียงธุรกิจเดียว และในปี ๒๕๖๗ มีรายได้รวมในประเทศไทย จำนวน x,xxx,xxx,xxx บาท

๒. ข้อมูลการรวมธุรกิจ

๒.๑ วันที่รวมธุรกิจแล้วเสร็จ

๓๑ มีนาคม ๒๕๖๘

๒.๒ วันที่แจ้งผลการรวมธุรกิจ

๒ เมษายน ๒๕๖๘

๒.๓ มูลค่าการรวมธุรกิจ

xx,xxx,xxx,xxx.xx บาท

๒.๔ วิธีการรวมธุรกิจ

บริษัท ช. จะดำเนินการเข้าซื้อหุ้นของบริษัท อ. ซึ่งเป็นการได้มาซึ่งหุ้นทางตรง และทางอ้อม รวมเป็นหุ้นทั้งสิ้นร้อยละ ๖๑.๗๓

๒.๕ โครงสร้างผู้ถือหุ้นภายหลังการรวมธุรกิจ

ภายหลังการรวมธุรกิจ บริษัท ช. ได้ถือหุ้นในสัดส่วนร้อยละ ๖๑.๗๓ ของบริษัท อ.

๒.๖ วัตถุประสงค์ของการรวมธุรกิจ

ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจชี้แจงวัตถุประสงค์ของการรวมธุรกิจว่าการรวมธุรกิจดังกล่าวคาดว่าจะช่วยส่งเสริมธุรกิจปัจจุบันของผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ ตลอดจนกลยุทธ์ที่จะขยายตลาดในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ นอกจากนี้จะเป็นการส่งเสริมการดำเนินธุรกิจประกันวินาศภัยในประเทศของผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจให้มีความแข็งแกร่งมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของการประกันภัยรถยนต์ รวมถึงผลิตภัณฑ์ประกันภัยอื่น ๆ สำหรับลูกค้ารายย่อย และลูกค้าธุรกิจ (Consumer and Commercial Customers) เป็นต้น ทั้งนี้ ด้วยผลิตภัณฑ์ประกันภัยที่มีความหลากหลาย รองรับด้วยช่องทางจัดจำหน่ายอย่างกว้างขวาง ซึ่งประกอบไปด้วยสาขา นายหน้า ตัวแทน และพันธมิตรทางการเงินที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก ย่อมส่งผลให้เกิดการประหยัดจากขนาด (Economies of Scale) อันเป็นการส่งเสริมอุตสาหกรรมประกันภัยของประเทศไทย

๓. ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจ

๓.๑ ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ คือ บริษัท ช. ในระดับโลก ประกอบธุรกิจเป็นบริษัทโฮลดิ้ง ทั้งนี้ ในประเทศไทย บริษัท ช. มีการประกอบธุรกิจผ่านผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ จำนวน ๒ บริษัท เพื่อประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย ประกันชีวิต และประกันภัยต่อ

๓.๒ ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ คือ อ. ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยเพียงธุรกิจเดียว

ดังนั้น จากการพิจารณาลักษณะการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจที่แจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ช. และบริษัท อ. พบว่า สินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจในกรณีนี้ คือ ตลาดประกันวินาศภัย เนื่องจากเป็นตลาดที่ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจประกอบธุรกิจในตลาดเดียวกัน

๔. ขอบเขตตลาด

ในการพิจารณาขอบเขตตลาดจะเป็นการพิจารณาธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ โดยพิจารณาตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง (Relevant Product Market) และตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง (Relevant Geographic Market) เพื่อให้ได้มาซึ่งขอบเขตตลาดตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการพิจารณากำหนดขอบเขตตลาดและส่วนแบ่งตลาด พ.ศ. ๒๕๖๑ รายละเอียดดังต่อไปนี้

๔.๑ ตลาดประกันวินาศภัย

เมื่อพิจารณาลักษณะการประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับประกัน โดยหลักอุตสาหกรรมประกันภัยสามารถแบ่งประเภทประกันได้เป็น ๓ ประเภท ได้แก่ (๑) ประกันชีวิต (๒) ประกันวินาศภัย และ (๓) ประกันภัยต่อ โดยประกันชีวิตมักเกี่ยวข้องกับการที่ผู้ประกันภัยให้ความคุ้มครองกรณีผู้ถือกรมธรรม์เสียชีวิต โดยมีวัตถุประสงค์ในการช่วยบรรเทาความเดือดร้อนเมื่อเกิดความเสียหายแก่ชีวิต ในขณะที่ประกันวินาศภัยเป็นการให้ความคุ้มครองความเสี่ยงภัยอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเสียชีวิต หรือประกันภัยทุกชนิด ยกเว้นประกันชีวิต เช่น ประกันภัยรถยนต์ ประกันสุขภาพ ประกันอุบัติเหตุ ประกันภัยการเดินทาง และประกันความเสี่ยงและความรับผิดชอบอื่น ๆ โดยประกันแต่ละประเภทมีวัตถุประสงค์ของผู้บริโภคในการใช้บริการจะเป็นการคุ้มครองเมื่อเกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของผู้เอาประกัน นอกจากนี้ การขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตหรือประกันวินาศภัยนั้น จะต้องขอใบอนุญาตจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) แยกต่างหากจากกันตามวัตถุประสงค์ของการประกอบธุรกิจ

สำหรับประกันภัยต่อ^๑ (Reinsurance Contract) เป็นสัญญาประกันภัยประเภทหนึ่ง ที่ออกโดยผู้รับประกันภัยต่อ (Reinsurer) ให้กับผู้เอาประกันภัยต่อ (Decant) เพื่อชดเชยค่าสินไหมทดแทนจากสัญญาประกันภัยอ้างอิง (Underlying Contract) ที่ออกโดยผู้เอาประกันภัยต่อ รวมถึงสัญญาประกันภัยต่อช่วง (Retrocession Contract) จึงกล่าวได้ว่าประกันภัยต่อเป็นการที่ผู้รับประกันกระจายความเสี่ยงภัยในการรับประกันไปยังผู้รับประกันอีกบริษัทหนึ่งด้วยกันเพื่อแบ่งเบาภาระความเสี่ยงภัยที่รับประกันที่เหลือนอกจากบริษัทมีข้อจำกัดในการรับประกันความเสี่ยง หรือกล่าวได้ว่าความเสี่ยงที่รับมานั้นจะเกินกำลังของบริษัทที่จะรับรองความเสี่ยงนั้นได้

๔.๑.๑ ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง (Relevant Product Market)

(๑) การทดแทนกันด้านอุปสงค์ (Demand Substitutability)

เมื่อพิจารณาการทดแทนกันด้านอุปสงค์ พบว่า ในมุมมองของผู้บริโภค หรือผู้เอาประกันภัยนั้น ประกันวินาศภัย ประกันชีวิต และประกันภัยต่อมีวัตถุประสงค์ในการใช้บริการของผู้บริโภคแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง กล่าวคือ ประกันวินาศภัยจะคุ้มครองเมื่อเกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของผู้เอาประกัน เช่น ประกันอุบัติเหตุ ประกันภัยการเดินทาง ประกันสุขภาพ ในขณะที่ประกันชีวิตเป็นประกันที่ช่วยบรรเทาความเดือดร้อนเมื่อเกิดความเสียหายแก่ชีวิต ในส่วนของประกันภัยต่อเป็นประกันที่ผู้รับประกันส่งต่อและกระจายความเสี่ยงจากกรมธรรม์ประกันชีวิตที่รับประกันไปยังบริษัทประกันอีกบริษัทหนึ่งเนื่องจากเกรงว่าภัยที่รับมานั้นจะเกินกำลังของบริษัทในการรับประกัน สรุปได้ว่า ไม่สามารถทดแทนกันได้ในด้านอุปสงค์

(๒) การทดแทนกันด้านอุปทาน (Supply Substitutability)

เมื่อพิจารณาการทดแทนกันด้านอุปทาน พบว่า ในมุมมองของผู้ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย และประกันชีวิตนั้น การรับประกันวินาศภัย ประกันชีวิต และประกันภัยต่อนั้นอยู่ภายใต้ข้อกฎหมายที่ต่างฉบับกัน และผู้รับประกันภัยจะต้องขอใบอนุญาตจาก คปภ. แยกต่างหากจากกันตามวัตถุประสงค์ของการประกอบธุรกิจ สรุปได้ว่า ไม่สามารถทดแทนกันได้ในด้านอุปทาน

ดังนั้น ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง คือ ตลาดประกันวินาศภัย

^๑ สรุปข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย และสมาคมประกันวินาศภัยไทย

๔.๑.๒ ตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้องเนื่อง (Relevant Geographic Market)

เมื่อพิจารณาตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้องเนื่อง พบว่า อุตสาหกรรมประกันภัยในประเทศไทยเป็นอุตสาหกรรมที่มีการกำกับดูแลอย่างเข้มงวด สัญญาประกันภัยทุกประเภททั้งประกันชีวิต ประกันวินาศภัย และประกันภัยต่อล้นอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย อีกทั้งการดำเนินธุรกิจประกันภัยในประเทศไทยจะต้องมีใบอนุญาตซึ่งมีผลบังคับเฉพาะในประเทศไทย

ดังนั้น ตลาดทางภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้องเนื่อง คือ ประเทศไทย

ดังนั้น จากการพิจารณากำหนดขอบเขตตลาดจากตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องเนื่อง และตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้องเนื่อง เห็นควรกำหนดขอบเขตตลาด คือ ตลาดประกันวินาศภัยในประเทศไทย

๕. ยอดเงินขาย

เพื่อตรวจสอบว่าการรวมธุรกิจในครั้งนี้เป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่งหรือไม่ ซึ่งจะพิจารณาจากยอดเงินขายของผู้ประกอบธุรกิจรายใดรายหนึ่งหรือของผู้ประกอบธุรกิจที่จะรวมธุรกิจในตลาดใดตลาดหนึ่งรวมกันตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป

เมื่อพิจารณายอดเงินขายของตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องเนื่อง ซึ่งเกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจพบว่า ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องเนื่อง ได้แก่ ตลาดประกันวินาศภัยในประเทศไทย เนื่องจากยอดเงินขายในตลาดดังกล่าวเกินกว่าหนึ่งพันล้านบาท ซึ่งอาจเข้าข่ายเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงต้องพิจารณาต่อไปว่าการรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาดหรือไม่ โดยการพิจารณาจากส่วนแบ่งตลาดตามหลักเกณฑ์ในประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓

๖. ส่วนแบ่งตลาด

ในการพิจารณาว่า การรวมธุรกิจในกรณีนี้เป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาด ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ จะพิจารณาจากยอดเงินขายในปีที่ผ่านมา และส่วนแบ่งตลาด ทั้งก่อนและหลังการรวมธุรกิจ รวมถึงผลรวมส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรก (CR3) โดยมีรายละเอียดปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ในประกันวินาศภัยในประเทศไทย ปี ๒๕๖๗ ก่อนการรวมธุรกิจ บริษัท ข. (ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ) โดยบริษัท ข.๑ และบริษัท ข.๒ มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ x.xx ส่วนบริษัท อ. (ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ) มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ x.xx และเมื่อพิจารณาผลรวมส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรก (CR3) เท่ากับร้อยละ ๓๕.๗๕ โดยภายหลังการรวมธุรกิจ ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ มีส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ x.xx (อันดับที่ ๔) และผลรวมส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรก (CR3) ไม่มีการเปลี่ยนแปลง

ข้อกฎหมาย

พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้ “ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ” ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓ กำหนดว่า “การรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลด

การแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง หมายความว่า การรวมธุรกิจที่ยอดเงินขายของผู้ประกอบธุรกิจรายใดรายหนึ่งหรือของผู้ประกอบธุรกิจที่จะรวมธุรกิจในตลาดใดตลาดหนึ่งรวมกันตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป และไม่ก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด”

ประเด็นวินิจฉัย

การรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ข. และบริษัท อ. ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่ โดยมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยดังนี้

๑. ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ มีสถานะเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

๒. การรวมธุรกิจดังกล่าวมีลักษณะเป็นการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

๓. การรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจเพื่อปรับโครงสร้างภายในของผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ ตามมาตรา ๕๑ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

๔. การรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ซึ่งต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการที่หนึ่ง คือ ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ มีสถานะเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า บริษัท ข. มีการจดทะเบียนจัดตั้งบริษัท ในประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีการประกอบธุรกิจในประเทศไทยผ่านผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการในประเทศไทย คือ บริษัท ข.1 และบริษัท ข.2 (สาขาประเทศไทย)

สำหรับบริษัท อ. มีการจดทะเบียนจัดตั้งบริษัทที่ประเทศไทย จึงถือเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการที่สอง คือ การรวมธุรกิจดังกล่าวมีลักษณะเป็นการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า บริษัท ข. ได้เข้าซื้อหุ้นของบริษัท อ. ทั้งทางตรงและทางอ้อมในสัดส่วนร้อยละ ๖๑.๗๓ ซึ่งถือเป็นการเข้าซื้อหรือได้มาซึ่งหุ้นที่มีสิทธิออกเสียง ณ สิ้นวันใดวันหนึ่ง เพิ่มขึ้นเกินกว่าร้อยละห้าสิบขึ้นไปของจำนวนสิทธิออกเสียงทั้งหมดของผู้ประกอบธุรกิจอื่นตามข้อ ๔ (๒) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาการเข้าซื้อสินทรัพย์หรือหุ้น เพื่อควบคุมนโยบายการบริหารธุรกิจ การอำนวยการ หรือการจัดการที่เป็นการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงมีลักษณะเป็นการรวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการที่สาม คือ การรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจเพื่อปรับโครงสร้างภายในของผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ ตามมาตรา ๕๑ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า ก่อนการรวมธุรกิจ บริษัท ข. ไม่ได้ถือหุ้นในบริษัท อ. และไม่ได้มีอำนาจควบคุมคะแนนเสียงส่วนใหญ่ในที่ประชุมผู้ถือหุ้น รวมถึงไม่ได้มีอำนาจควบคุมการแต่งตั้งหรือถอดถอนกรรมการตั้งแต่กึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมดในบริษัท อ. นอกจากนี้

บริษัท ข. และบริษัท อ. ไม่ได้อยู่ภายใต้บุคคลที่มีอำนาจสั่งการของผู้ประกอบธุรกิจรายเดียวกัน จึงสามารถสรุปได้ว่า บริษัท ข. และบริษัท อ. ไม่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ พ.ศ. ๒๕๖๑ ดังนั้น การรวมธุรกิจในครั้งนี้จึงไม่เป็นการรวมธุรกิจเพื่อปรับโครงสร้างภายในของผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการที่สี่ คือ การรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ซึ่งต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจในกรณีนี้ คือ ตลาดประกันวินาศภัยในประเทศไทย โดยพบว่า ยอดเงินขายในตลาดที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจรวมกันเกินกว่าหนึ่งพันล้านบาท ต่อมาเมื่อพิจารณาส่วนแบ่งตลาดในตลาดที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจ พบว่า ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ ไม่ได้เป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดทั้งก่อนและหลังการรวมธุรกิจ เนื่องจากผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจไม่ได้มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมาตั้งแต่ร้อยละห้าสิบขึ้นไป ตามข้อ ๓ (๑) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ อีกทั้ง ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ ไม่ได้เป็นผู้ประกอบธุรกิจสามารถที่มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมาตั้งแต่ร้อยละเจ็ดสิบห้าขึ้นไป ตามข้อ ๓ (๒) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ ซึ่งไม่เข้าข่ายเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ดังนั้น การรวมธุรกิจดังกล่าวจึงไม่ต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขออนุญาตและการอนุญาตการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ข. และบริษัท อ. มียอดเงินขายในตลาดที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไปซึ่งเข้าองค์ประกอบการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ตามข้อ ๓ ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ทั้งนี้ กรณีดังกล่าวได้กระทำการรวมธุรกิจเมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๘ และได้แจ้งผลการรวมธุรกิจเมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๘ ซึ่งเป็นการแจ้งผลการรวมธุรกิจภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

มติคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีมติรับทราบการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ข. และบริษัท อ. ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

๒๔ เมษายน ๒๕๖๘